“ ఆ ది ప ర్వ ము ” - విశ్వ విజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాహి మాం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేఙ్కటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,విషూచికాక్రిమిజనిత ,సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం సర్వారిష్ట ,నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం,వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత,అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, త్రిపఞ్చాశదధికశతతమ , చతుష్పఞ్చాశదధికశతతమ, అధ్యాయాన్తర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరాశరాత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయః-153 త్రిపఞ్చాశదధికశతతమోఽధ్యాయః హిడిమ్బవధపర్వ
హిడిమ్బాయాః కున్తీం ప్రతి స్వమనోభావనివేదనం భీమసేనకర్తృకో హిడిమ్బవధశ్చ

అథవాప్యహమేవైనం హనిష్యామి వృకోదర ।
కృతకర్మా పరిశ్రాన్తః సాధు తావదుపారమ ॥ ॥ 153-29 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా భీమసేనోఽత్యమర్షణః ।
నిష్పిష్యైనం బలాద్భూమౌ పశుమారమమారయత్ ॥ ॥ 153-30 ॥

స మార్యమాణో భీమేన ననాద విపులం స్వనమ్ ।
పూరయంస్తద్వనం సర్వం జలార్ద్ర ఇవ దున్దుభిః ॥ ॥ 153-31 ॥

బాహుభ్యాం యోక్త్రయిత్వా తం బలవాన్ పాణ్డునన్దనః ।
మధ్యే భఙ్క్త్వా మహాబాహుర్హర్షయామాస పాణ్డవాన్ ॥ ॥ 153-32 ॥

హిడిమ్బం నిహతం దృష్ట్వా సంహృష్టాస్తే తరస్వినః ।
అపూజయన్నరవ్యాఘ్రం భీమసేనమరిన్దమమ్ ॥ ॥ 153-33 ॥

అభిపూజ్య మహాత్మానం భీమం భీమపరాక్రమమ్ ।
పునరేవార్జునో వాక్యమువాచేదం వృకోదరమ్ ॥ ॥ 153-34 ॥

న దూరం నగరం మన్యే వనాదస్మాదహం విభో ।
శీఘ్రం గచ్ఛామ భద్రం తే న నో విద్యాత్ సుయోధనః ॥ ॥ 153-35 ॥

తతః సర్వే తథేత్యుక్త్వా సహ మాత్రా మహారథాః ।
ప్రయయుః పురుషవ్యాఘ్రా హిడిమ్బా చైవ రాక్షసీ ॥ ॥ 153-36 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి హిడిమ్బవధపర్వణి హిడిమ్బవధే త్రిపఞ్చాశదధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 153 ॥

అధ్యాయః-154 చతుష్పఞ్చాశదధికశతతమోఽధ్యాయః హిడిమ్బవధపర్వ
యుధిష్ఠిరకర్తృకం భీమసేనస్య హిడిమ్బావధాద్వినివర్తనమ్, భీమసేనముద్దిశ్య హిడిమ్బాయాః ప్రార్థనం హిడిమ్బాభీమసేనయోః సమాగమో ఘటోత్కచోత్పత్తిశ్చ

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి హిడిమ్బవధపర్వణి ఘటోత్కచోత్పత్తౌ చతుష్పఞ్చాశదధికశతతమోఽధ్యాయః ॥ 154 ॥

భీమసేన ఉవాచ

స్మరన్తి వైరం రక్షాంసి మాయామాశ్రిత్య మోహినీమ్ ।
హిడిమ్బే వ్రజ పన్థానం త్వమిమం భ్రాతృసేవితమ్ ॥ ॥ 154-1 ॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ

క్రుద్ధో2పి పురుషవ్యాఘ్ర భీమ మా స్మ స్త్రియం వధీః ।
శరీరగుప్త్యభ్యధికం ధర్మం గోపాయ పాణ్డవ ॥ ॥ 154-2 ॥

వధాభిప్రాయమాయాన్తమవధీస్త్వం మహాబలమ్ ।
రక్షసస్తస్య భగినీ కిం నః క్రుద్ధా కరిష్యతి ॥ ॥ 154-3 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

హిడిమ్బా తు తతః కున్తీమభివాద్య కృతాఞ్జలిః ।
యుధిష్ఠిరం తు కౌన్తేయమిదం వచనమబ్రవీత్ ॥ ॥ 154-4 ॥

ఆర్యే జనాసి యద్దుఃఖమిహ స్త్రీణామనఙ్గజమ్ ।
తదిదం మామనుప్రాప్తం భీమసేనకృతం శుభే ॥ ॥ 154-5 ॥

సోఢం తత్పరమం దుఃఖం మయా కాలప్రతీక్షయా ।
సో2యమభ్యాగతః కాలో భవితా మే సుఖోదయః ॥ ॥ 154-6 ॥

మయా హ్యుత్సృజ్య సుహృదః స్వధర్మం స్వజనం తథా ।
వృతో2యం పురుషవ్యాఘ్రస్తవ పుత్రః పతిః శుభే ॥ ॥ 154-7 ॥

వీరేణాహం తథానేన త్వయా చాపి యశస్విని ।
ప్రత్యాఖ్యాతా న జీవామి సత్యమేతద్బ్రవీమి తే ॥ ॥ 154-8 ॥

తదర్హసి కృపాం కర్తుం మయి త్వం వరవర్ణిని ।
మత్వా మూఢేతి తన్మా త్వం భక్తా వానుగతేతి వా ॥ ॥ 154-9 ॥

భర్త్రానేన మహాభాగే సంయోజయ సుతేన హ ।
తముపాదాయ గచ్ఛేయం యథేష్టం దేవరూపిణమ్ ॥ ॥ 154-10 ॥

పునశ్చైవానయిష్యామి విస్రమ్భం కురు మే శుభే ।
అహం హి మనసా ధ్యాతా సర్వాన్నేష్యామి వః సదా ॥ ॥ 154-11 ॥

వృజినాత్తారయిష్యామి దుర్గేషు విషమేషు చ ।
పృష్ఠేన వో వహిష్యామి శీఘ్రం గతిమభీప్సతః ॥ ॥ 154-12 ॥

యూయం ప్రసాదం కురుత భీమసేనో భజేత మామ్ ।
ఆపదస్తరణే ప్రాణాన్ధారయేద్యేన తేన వా ॥ ॥ 154-13 ॥

సర్వమావృత్య కర్తవ్యం తం ధర్మమనువర్తతా ।
ఆపత్సు యో ధారయతి ధర్మం ధర్మవిదుత్తమః ॥ ॥ 154-14 ॥

వ్యసనం హ్యేవ ధర్మస్య ధర్మిణామాపదుచ్యతే ।
పుణ్యం ప్రాణాన్ధారయతి పుణ్యం ప్రాణదముచ్యతే ।
యేన యేనాచరేద్ధర్మం తస్మిన్ గర్హా న విద్యతే ॥ ॥ 154-15 ॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ

ఏవమేతద్యథా22త్థ త్వం హిడిమ్బే నాత్ర సంశయః ।
స్థాతవ్యం తు త్వయా సత్యే యథా బ్రూయాం సుమధ్యమే ॥ ॥ 154-16 ॥

మహతో2త్ర స్త్రియం కామాద్బాధితాం త్రాహి మామపి ।
ధర్మార్థకామమోక్షేషు దయాం కుర్వన్తి సాధవః ॥

తం తు ధర్మమితి ప్రాహుర్మునయో ధర్మవత్సలాః ।
దివ్యజ్ఞానేన పశ్యామి అతీతానాగతానహమ్ ॥

తస్మాద్వక్ష్యామి వః శ్రేయ ఆసన్నం సర ఉత్తమమ్ ।
అద్యాసాద్య సరః స్నాత్వా విశ్రమ్య చ వనస్పతౌ ॥

వ్యాసం కమలపత్రాక్షం దృష్ట్వా శోకం విహాస్యథ ।
ధార్తరాష్ట్రాద్వివాసశ్చ దహనం వారణావతే ॥

త్రాణం చ విదురాత్తుభ్యం విదితం జ్ఞానచక్షుషా ।
ఆవాసే శాలిహోత్రస్య స చ వాసం విధాస్యతి ॥

వర్షవాతాతపసహః అయం పుణ్యో వనస్పతిః ।
పీతమాత్రే తు పానీయే క్షుత్పిపాసే వినశ్యతః ॥

తపసా శాలిహోత్రేణ సరో వృక్షశ్చ నిర్మితః ।
కాదమ్బాః సారసా హంసాః కురర్యః కురరైః సహ ॥

రువన్తి మధురం గీతం గాన్ధర్వస్వనమిశ్రితమ్ ।

"ప్రహేళిక "

:: "గోవింద నామ సంకీర్తనమ్" ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥ ః *యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।*
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥ ః *సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।*
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥ ః *కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।*
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥ ః *శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।*
శ్రీవేఙ్కటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥